

Legionellu baktēriju izplatība

- Legionellu baktērijas ir sastopamas dabas ūdeņos (upēs un ezeros), kā arī mākslīgās ūdens sistēmās – karstajā un aukstajā ūdenī, un aplikumos ūdens uzglabāšanas tvertnēs, t.sk. ēku ventilācijas sistēmu dzesēšanas torņos, cauruļvados, krānos, dušas uzgaļos u.c.
- Baktērija var izdzīvot zemā temperatūrā, atrodoties ūdenī rezistentā stāvoklī, bet tā vairojas **+20-+45°C** grādu temperatūrā, stāvošā ūdenī, ja ir pietiekamā daudzumā barības vielas. Baktērijas īpaši vairojas cauruļvadu, dušas galviņu un citu iekšējo virsmu bioplēves aplikumos. Lielākais legionelozes inficēšanās risks pastāv karstā ūdens temperatūras robežās no **+37-+42 °C** grādiem, kad legionellas baktērijas spēj savairoties lielā skaitā, savukārt ūdens temperatūrā virs **+50-+ 60 °C** grādiem baktērija iet bojā.
- Legionellu baktēriju atrašanās dabīgā vidē nav saistīta ar slimības izcelsmi. Nevar inficēties ar legionelozi, dzerot ūdeni vai tajā peldoties un mazgājoties vannā. Baktērijai ir jānokļūst cilvēka plaušās, lai radītu slimības izpausmes – ieelpojot ar baktērijām piesārņotas ūdens daļiņas (aerosolu), kas rodas, lietojot dušu, virpuļvannu vai no gaisa ventilācijas un kondicionēšanas sistēmām, kā arī aizrijoties ar ūdeni un tādā veidā tam nokļūstot plaušās.
- Saslimstība ar legionelozi ir daudz augstāka, nekā pašlaik tiek diagnosticēts, un *L. pneumophila* atrodas trešajā vai ceturtajā vietā starp mikrobu izraisīto, sadzīvē iegūto pneimoniju cēloņiem. Slimības smagums mainās no viegla drudža līdz smagam plaušu iekaisumam. Slimība var skart jebkuru cilvēku, bet tomēr īpaši jāpiesargās gados vecākiem cilvēkiem, cilvēkiem ar hroniskām elpceļu slimībām un cilvēkiem ar novājinātu imūno sistēmu. Būtisks riska faktors ir smēķēšana. Veselības inspekcija aicina ikvienu rūpēties par savu veselību un sliktas pašsajūtas gadījumā nekavējoties griezties pie sava ģimenes ārsta.